

Wraz z masową migracją Polaków do Wielkiej Brytanii (jak i innych krajów europejskich) pojawiło się wiele pytań związanych z tym fenomenem. Jednym z nich jest pytanie o zaangażowanie polityczne migrantów w kontekście nowego typu migracji. Pojawienie się tzw. tans-migrantów, czyli osób, które pomimo wyjazdu za granicę nadal utrzymują częste i bliskie kontakty z krajem ojczystym wywołało parę nowych fenomenów. Polscy emigranci w Wielkiej Brytanii czasami dojeżdżają do Polski na zajęcia w trybie niestacjonarnym, na bieżąco uczestniczą w życiu rodzinnym.

Jednym z pytań rzadziej podejmowanych w kontekście migracji jest zaangażowanie polityczne migrantów po wyjeździe za granicę. O ile pojawiały się w przeszłości badania na ten temat, o tyle zaangażowanie polityczne Polaków w Wielkiej Brytanii jest nierozpoznanym do tej pory tematem i poza ilością głosów oddawanych przez brytyjską polonię podczas wyborów prezydenckich czy parlamentarnych niewiele wiadomo o charakterze i skali zaangażowania Polaków w politykę podczas ich pobytu w Wielkiej Brytanii. Czy angażują się oni w lokalną (to jest brytyjską) politykę? W jakim charakterze? Czy wspierają polskie ugrupowania polityczne, czy też angażują się w polityczne działania polskich ugrupowań, tworząc lokalne, brytyjskie, oddziały partii, związków zawodowych czy innych organizacji? I jeżeli działają w organizacjach polonijnych, to czy nawiązują kontakty z lokalnymi odpowiednikami (np. innymi organizacjami ekologicznymi)?

Poza skalą migracji Polaków do Wielkiej Brytanii (pod koniec 2017 roku brytyjski urząd statystyczny szacował liczbę Polonii na trochę ponad 1 milion osób, do tej liczby należy dodać osoby, które nie uregulowały swojego statusu formalnego na wyspach), należy wziąć pod uwagę charakterystykę różnych fal migracji do Wielkiej Brytanii. Jako oczywiste można przyjąć, że środowiska emigranckie, które zostały na wyspach po II wojnie światowej będą inaczej angażowały się w sprawy polityczne, niż fala emigracji 'solidarnościowej', czy najnowsza fala migrantów po 2004 roku, przy czym – ze względu na skalę oraz aktualność podnoszonych problemów – ta ostatnia fala wydaje się być badawczo najbardziej interesująca.

Należy przyjąć, że zaangażowanie polityczne polskich emigrantów w Wielkiej Brytanii będzie odpowiadało ogólnym klasyfikacjom zaangażowania obywatelskiego. Spodziewać się można organizacji polonijnych nakierowanych na cele samo-pomocowe; zaangażowanie polityczne w organizacje o charakterze masowym (np. w partie polityczne); czy w radykalne organizacje polityczne (jak na przykład pojawiające się grupy polskich nacjonalistów czy polskich antyfaszystów). Wszystkie typy tych grup będą brane pod uwagę w trakcie badań.

Dodatkowym, niezwykle ważnym i badawczo ciekawym, aspektem jest tzw. Brexit, czyli wystąpienie Wielkiej Brytanii ze struktur Unii Europejskiej. Z jednej strony pojawiły się i pojawiać będą nowe obostrzenia administracyjne związane z pobytem na terenie Wielkiej Brytanii, z drugiej strony kampania polityczna, która doprowadziła do Brexitu spowodowała wzrost nastrojów ksenofobicznych i antyimigranckich, które dotknęły także wielu Polaków, co było szeroko dokumentowane w prasie w kraju i na wyspach. Istotnym pytaniem w kontekście tego projektu jest, na ile Brexit stał się wyzwaniem dla zaangażowania politycznego Polaków w Wielkiej Brytanii oraz czy zmienił jego charakter?

Oprócz przedstawienia sytuacji zaangażowania politycznego Polaków w Wielkiej Brytanii, ambicją tego projektu jest wypracowanie narzędzi teoretycznych, podejścia metodologicznego oraz modelu, który umożliwi prowadzenie podobnych badań nad innymi społecznościami w innych krajach. W dobie coraz większych i intensywniejszych migracji dużych grup ludzi będzie to dodatkowy atut tego projektu.